

EGY ÖRÖKRE ELJÁTSZOTT PILLANAT

Alapige: Márk 11,12-21.

Bevezetés

Fiatalabb koromban úgy gondoltam, hogy minden beteg kapcsolat megmenthető. Nehezen tudtam elfogadni azt, hogy tönkre mennek házasságok, és dühös voltam a házastársakra, hogy nem akarták eléggé megmenteni közös életüket. Az évek alatt azonban megtanultam, hogy van egy pont, ami után a kapcsolat menthetetlen.

Amikor Jézus belépett Jeruzsálembe, és körülvette őt a sok éljenző ember, úgy tűnt nincs semmi baj. Annyira egyértelmű volt a jel, a zakariási prófécia beteljesedése: a számárcsikó hátán bevonuló alázatos király. Ki gondolta volna, hogy ez a pillanat nem kezdte, hanem tragikus vége egy kapcsolatnak?

1

Az elszáradt fügefa története keret, amelybe Márk beleágyazta a templomtisztítás történetét. Sokan értetlenül állnak a két történettel szemben, mert azok Jézusnak egy annyira más, egy eddig nem látott arcát mutatják felénk. *Miért pusztít el egy ártatlan fát Jézus, amikor nem talál rajta gyümölcsöt?* Ráadásul Márk megjegyzi: „**nem volt fügeérés ideje**”. Olyan ez, mintha Jézus éretlen emberként tönkre tenne valamit, mert nem kapta meg azonnal azt, amit akart. *És miért dühöng a templomban korbácsot ragadva, asztalokat borogatva eszelős őrültként?*

Jézus azonban nem éretlenül, nem hirtelen indulatból cselekszik. A két történet szorosan összetartozik, egymást magyarázzák. Mind a fügefa elszáradása, mind a templomtisztítás története beszédes jelek, amelyek részei annak a folyamatnak, amely Jézus utolsó földi útjában teljesedik ki: ti. **Isten és választott népe között valami menthetetlenül, és visszafordíthatatlanul elromlott.** És ez Jézus utolsó földi útja pedig nem más, mint ennek a kapcsolatnak az agóniája.

2

A zöldellő fügefa szimbolizálja Izráel kapcsolatát Istenével. Távolról minden rendben van, ígéretekkel teli, de közelről látszik üres. Látszat szerint zajlik az istentisztelet, folynak a templomi áldozatok, az emberek tisztelik Istent. A látszat szerint. Izráel kapcsolata olyan Istennel, mint az a házasság, amely csak a kívülállók számára tökéletes. Isten és Izráel kapcsolatában csak az egyik fél gondolja azt, hogy boldog és problémamentes a kapcsolat. És ez nem Isten!

Jézus bevonulása napján elment a templomba, és azt írja Márk: „**mindent megnézett**”. Mennyi minden van ebben a félmondatban! Talán egy hajszálnyi esélyt keresett arra, hátha megmenthető még ez a kapcsolat? Közellépett, mint másnap a fügefához, hogy gyümölcsöt keressen? De gyümölcsöt sem itt, sem ott nem talált...

3

Jézus másnap belép a templomba, és „*kezde kiűzni azokat, akik a templomban adtak és vettek, felborította a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit, és nem engedte, hogy bármit is átvigyenek a templomon.*” Tette annak a tette, aki előző este még a lehetőséget kereste, de aki rájött nincs más lehetőség. Mert valami menthetetlenül elromlott.

Mostanáig úgy értettem a templomtisztítás történetét, mint ha Jézus ezzel a tettel helyre akarná állítani, reformálni akarná Izráel hamis istentiszteletét. De most értettem meg, hogy ez nem reform, hanem sokkal inkább evakuációra való felszólítás: *meneküljetek, mert közeledik a hurrikán, amely elfog pusztítani mindent, és aki nem érti meg jeleket, az nem fog életben maradni!*

Jézus háromszor szólt tanítványainak arról, milyen véget fog érni. Tökéletesen tisztában van azzal, hogy mi várja őt az útja végén. Ítéletet mond egy fügefa felett, amely egy éjszaka alatt gyökerestől elszárad. Jelek. Jelek. Jelek. Ha valaki megérti ezeket, összerakja az egyes darabkákat, borzalmas felismerésre jut, amellyel szemben minden tiltakozik benne. Nem lehet, hogy Isten, a szerető és irgalmas Isten szakítani érkezett évszázadokig dédelgetett népével.

4

Mert mit is akart, mit is várt Isten évezredek át? Istennek az volt a terve, hogy Izráelen keresztül menti meg a többi népet. Ézsaiás prófétával mondatta ki Isten ezt az akaratát: **mindazok, akik korábban kizárattak, megismerik az Urat és imádják őt.** Ez volt Izráel missziói parancsa: eljöhessen minden nép, hogy zsidók és nem zsidók együtt dicsőítsék az Urat. A templom valódi rendeltetése pedig az, hogy oázissá legyen Isten minden szolgája számára, akár zsidó, akár pogány az illető.

De valami egészen más született helyette: a templom nem lett oázissá, mert Izráel inkább a „*rablók barlangjává tette*”! Ahelyett, hogy Ézsaiás szavai váltak volna valóra, Jeremiásé érettek be, aki a nép életének ellenmondásaira figyelmeztetett. Ájtatos imádság a templomban, Istent és embert semmibe vevő élet a mindennapokban. Tisztességtelen a biznisz a legszentebb helyen is. De mi köze ennek ahhoz, amit Isten várt? A templom légköre ahelyett, hogy Isten felé fordítaná az ide érkezőket, inkább megbotránkoztatja és kiábrándítja.

Így nyernek tragikus értelmet Jézus fügefa felett kimondott szavai: „*Senki ne egyen rólad gyümölcsöt soha többé!*” Vagyis: „*Én népem! Nem vetted komolyan parancsomat, hogy életed gyümölcsei megmentsek a népeket, helyette viselkedéseddel, üres vallásosságoddal megbotránkoztattad és eltaszítottad őket Tőlem! Én is elvetlek téged!*”

Befejezés

Jézus tehát kimondja a döntő szót: VÉGE! Isten eddig várt, de elérkezett az a pont, amikor már menthetetlen a kapcsolat közte és népe között. És ennek a menthetetlenségnek nem Isten az okozója. Jézus sír Jeruzsálem felett, miközben ezt mondja: *„Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megköved azokat, akik hozzád küldettek! Hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a kotlós szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok!”*

A terméketlen fügefa képe az eljátszott pillanatnak. Annak, hogy Isten kegyelme Jézusban közel jött népéhez, Isten tett még egy kísérletet népe megmentésére, de... és ismerjük a folytatást.

Szeretnék ezért arra biztatni, hogy becsüld meg a pillanatot, amikor ő közel jött hozzád! Akár mi is az, amin keresztül mindez megtörtént veled! Lehet az jó vagy rossz, szép emlék vagy valami a most is könnyeket csal a szemedbe! Isten Jézusban közel jött hozzád! Kérlek, ne játszd el ezt a pillanatot, hogy Jézusnak nehogy sírnia kelljen majd feletted is, mint Jeruzsálem felett: bárcsak megismerjed volna az üdvösséged útját! ÁMEN!